

NATIONAL ARCHIVES
OF ICELAND

PRESERVATION OF PUBLIC INFORMATION AND GDPR IN ICELAND

Njörður Sigurðsson

Director of Acquisition & Access

ARCHIVES AND PRESERVATION

- The obligation of public authorities in Iceland to preserve documents and records is governed by The Public Archives Act
  - Among other things, it stipulates that no document or records may be deleted or destroyed from the archives of public authorities without the permission of the National Archives, in accordance with rules set on the basis of the Public Archives Act or in accordance with a special legal provision
- The obligation to preserve documents and records rests mainly on four points of view
  1. That a public authority can demonstrate that it has performed its legal obligations.
  2. That documents are preserved in order to ensure continuity and coherence in government practice so that cases are handled efficiently and without discrimination
  3. The government must give access to its information
  4. There is a statutory obligation to preserve the national heritage

PERSONAL INFORMATION IN ARCHIVES

- A large part of information in the archives of public authorities contain personally identifiable information, often sensitive personal information
  - As many public tasks concern services to the population
- Access to sensitive personal information is subject to access restrictions for 80 years by law
  - Laws therefore protect sensitive personal information in the public sector and prevent it from being made public and accessible to all while an individual is still alive
    - This protection is based on the principles of privacy provided in the Icelandic Constitution

THE IMPORTANCE OF PRESERVING PERSONAL INFORMATION

- Important to preserve personal identifiable information
  - To protect the rights of the citizens
    - that is related to the right of individuals to access information about themselves as an important factor in their legal security against the government, as mentioned before
  - To preserve history
    - Personally identifiable information, sometimes sensitive, are among the most important sources on society in previous centuries.
      - censuses, courts records, records about poverty and livelihoods, and ministry books
  - It is important that the collection of archives reflects society as well as possible at any given time
    - without these personal identifiable sources, the image we would have of a society of previous centuries would be distorted
- It is also important to keep in mind that information is considered sensitive for a certain period, usually while a person is still alive

PRESERVATION OF PERSONAL INFORMATION AND THE RIGHT TO BE FORGOTTEN

- The National Archives received many inquiries from public organizations about the impact of GDPR on their records management and archives
  - e.g., whether GDPR required public organizations to delete all personal information on a regular basis
  - and whether they could preserve personal information at all
- The right to be forgotten
  - as to whether it should include personal information in archives of public organizations
  - individuals believed that they had the right to request that information about them be deleted in archives of public organizations

MISUNDERSTANDING AND THE RIGHT TO BE FORGOTTEN

- The National Archives of Iceland was forced to act and try to eliminate this misunderstanding
- The right to be forgotten does not apply to preservation of public information
  - Public authorities process information to enforce their legal obligation and documents and records of public authorities are preserved in archiving purposes in the public interest
  - The Public Archives Act is considered to be a special law in relation to the Act on Personal Data Protection (GDPR) regarding preservation of public data (lex specialis)

Til afhendingarskyldra aðila ríkisins

Reykjavík 18. júlí 2018
Tívv. 1806103/2.2

Efni: Skjalavarsla og skjalastjórn afhendingarskyldra aðila í kjölfar nýrra laga um persónuvernd og miðlun persónuupplýsinga

Þann 13. júní sl. samþykkti Alþingi ný lög um persónuvernd og miðlun persónuupplýsinga. Lögin tóku gildi frá og með 15. júlí sl. Með bréfi þessu vill undirritaður, að höfðu samráði við mennta- og menningarmálaráðuneyti, minna á að lög nr. 77/2014 um opinber skjalasöfn gilda um skjalavörslu og skjalastjórn afhendingarskyldra aðila. Þau mæla fyrir um meðferð, vörslu og eyðingu gagnna afhendingarskyldra aðila og eru sérlæg gagnavart nýjum persónuverndarlögum.

Í aðdraganda innleiðingar nýrrar Evrópureglugerðar um persónuvernd og nýrra persónuverndarlaga komu upp álitamál um hver yrðu réttaráhrif reglugerðarinnar og nýrra laga. Upp kom m.a. sí misskilningur að með nýjum persónuverndarlögum verði afhendingarskyldum aðilum heimilt, og jafnvel skyld, að eyða persónuupplýsingum sem myndast í starfsemi og að einstaklingar getu beðið um að upplýsingum um þá sem er að finna í opinberum kerfum og skjalasöfnum verði eytt. Svo er ekki. **Ekkí er heimilt að eyða nokkru skjali í skjalasöfnum afhendingarskyldra aðila nema með heimild þjóðskjalavarda, reglum sem settar eru á grundvelli laga um opinber skjalasöfn eða samkvæmt sérstöku lagaákvæði**, sbr. 24. gr. laga um opinber skjalasöfn. Þetta ákvæði á jafnt við um skjöl og gögn sem innihalda persónuupplýsingar og önnur gögn í skjalasöfnum afhendingarskyldra aðila.

Mikilvegt er að afhendingarskyldir aðilar geri sér grein fyrir þessu. Varsla og eyðing upplýsinga hjá þeim verður því áfram með sama hætti og verði hefur og lýtur lögum um opinber skjalasöfn.

Réttur til eyðingar persónuupplýsinga samkvæmt nýjum lögum beinist fyrst og fremst að upplýsingum sem einkaaðilar safna um einstaklinga, t.d. á samfélagsmiðlum, en nær ekki til upplýsinga hjá afhendingarskyldum aðilum, enda er þar um að ræða upplýsingar sem aflað er með lögmatum hætti í því skyni að framfylgja lögbundnum verkefnum. Þæði reglugerð Evrópusambandsins og hin nýju persónuverndarlög heimila opinberum aðilum að safna persónuupplýsingum sem þeir þurfa á að halda vegna lögbundinnar starfsemi og varðveita þær á lögmatum og málefnalegum forsendum. Orðalagið „*skjalasöfn í þágu almennhagsmunna*“, sem er að finna í lögum og reglugerð, vísar í þennan rétt. Þá segir í 4. mgr. 18. gr. nýrra laga um persónuvernd og miðlun persónuupplýsinga: „*Heimilt er að afhenda opinberu skjalasöfn upplýsingar sem falla undir lög þessi í samræmi við áherslur laga um opinber skjalasöfn.*“ - Það er því ljóst að persónuupplýsingar hjá afhendingarskyldum aðilum ber að varðveita og afhenda opinberu skjalasöfn í samræmi við lög um opinber skjalasöfn.

Undirritaður vill jafnframt minna á að það getur valdið réttindum einstaklinga og stjórnvalda skaða verði skjölum og upplýsingum afhendingarskyldra aðila ekki haldið til haga eins og lög um opinber skjalasöfn og reglur sem settar eru á grundvelli laganna mæla fyrir um. Það er á ábyrgð forstöðumanns hvers afhendingarskyldra aðila að sjá til þess að skjölum sé ekki eytt án heimildar og að skjalavarsla og skjalastjórn sé með þeim hætti sem segir í lögum og reglum, sbr. 22. gr. laga um opinber skjalasöfn.

Virðingarfyllt,

Eiríkur G. Guðmundsson,
þjóðskjalavörður

Afrit: Héraðsskjalasöfn

CONCLUSION

- The right to be forgotten is therefore primarily about online personal information and not public archival material
  - The Public Archives Act apply to preservation of public information, not GDPR
- “The right to be forgotten is not about rewriting history. The Commission’s proposal protects freedom of expression and the freedom of the media, as well as historical and scientific research. It provides exemptions for these sectors asking Member States to adopt national laws to guarantee the respect of these fundamental rights. This allows archives to continue operating on the basis of the same principles as today. Equally, personal data may be kept for as long as it is needed to carry out a contract or to meet a legal obligation (for example when citizens have a loan contract with their bank). In short, the right to be forgotten is not absolute and does not affect historical research or the freedom of the press.” (European Commission Memo 14/60, [http://europa.eu/rapid/press-release MEMO-14-60 en.htm](http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-60_en.htm))

